

Naftno razlitje v Kuvajtu ogroža ves ekosistem Perzijskega zaliva

RIAD — Perzijskemu zalivu grozi ekološka katastrofa zaradi ogromnega naftnega madeža pred kuvajtskimi in severnosavdskimi obalami. Irak je že obtožil zavezniške sile, da so z bombardiranjem dveh iraških tankerjev zagrešile nov zločin. Vse vesti iz Perzijskega zaliva pa nesporno dokazujejo, da je iraška vojska namerno odprla ventile pri kuvajtskem naftnem terminalu Mina al Ahmadi, ki ima zmogljivost 100 tisoč sodov dnevno. Naftni madež je po zadnjih podatkih dolg 45 kilometrov, širok 12 kilometrov, iz ure v uro pa se širi in s hitrostjo kakih 10 kilometrov na dan pomika proti jugu. Ameriški predsednik Bush je že obtožil Sadama Huseina »ekološkega zločina«, izvedence pa pozval, naj ne varčujejo z naporom, da se omeji škoda. Trenutno še ni povsem jasno, zakaj je Sadam Husein, potem ko je zažgal nekaj naftnih vrtin v Kuvajtu, segel še po tem sredstvu. Vojaški izvedenci izključujejo, da bi nafta lahko preprečila izkrcevalne desante, v najslabšem primeru jih bi lahko samo ovirala. Prav tako so po začetni zaskrbljenosti zaradi savdskih naprav za desalinizacijo morske vode v zadnjih urah precej bolj optimistični. Naftni madež bo pričel ogroziti orjaške naprave za desalinizacijo morske vode v Džubailu šele čez teden dni. Do tedaj pa bodo cevi za zajetje speljali v večje globine, obenem bodo lahko namestili plavajočo pregrado, ki bodo zaustavile plavajočo nafto.

Zaradi vojnih operacij ne bodo uspeli zajeziti razlitja v Kuvajtu. Prav zato se že vsiljuje domneva, da bo letalstvo poskušalo z napalmom zažgati naftni terminal, da bi vsaj nekoliko omejili škodo za zalivske vode. V zadnjih urah pa postaja vedno bolj jasen Sadamov manever. Razni samozvani naravovarstveni strokovnjaki, ki so pred dnevi panično napovedovali »jedrsko zimo« zaradi naftnih požarov v Zalivu, so včeraj glasno zahtevali premirje, da se začne s sanacijo Perzijskega zaliva. Za to zaprto morje bodo posledice takega razlitja nedvomno katastrofalne. Strokovnjake bodri le spoznanje, da se Perzijski zaliv nahaja na nizki zemljepisni širini, kjer je razgradilna moč ultraviolečnih žarkov izredna. Zgovoren je primer naftnih črpališč v Novruzju, ki so jih Iranci bombardirali v osemletni zalivski vojni. Takrat se je v zalivske vode razlilo še več nafte kot v teh dneh, naftni madež je bil dolg več 100 kilometrov. Škoda je bila ogromna, saj so pomrli skoraj vsi lamantini (kitom podobni morski sesalci — morske krave ali sirene), ostala morska favna in flora pa se je kljub nasprotnim napovedim ekologov, še kar dobro opomogla. Seveda skuša sedaj washingtonska administracija iz propagandnih razlogov prikazati sedanje razlitje za hujše kot ob brodomu tankerja Exxon Valdes na Aljaski. Resnici na ljubo pa so obale Zaliva Prince William še danes prizadete, na zalivskih obalah pa ni več sledu razlitja iz Novruzja.

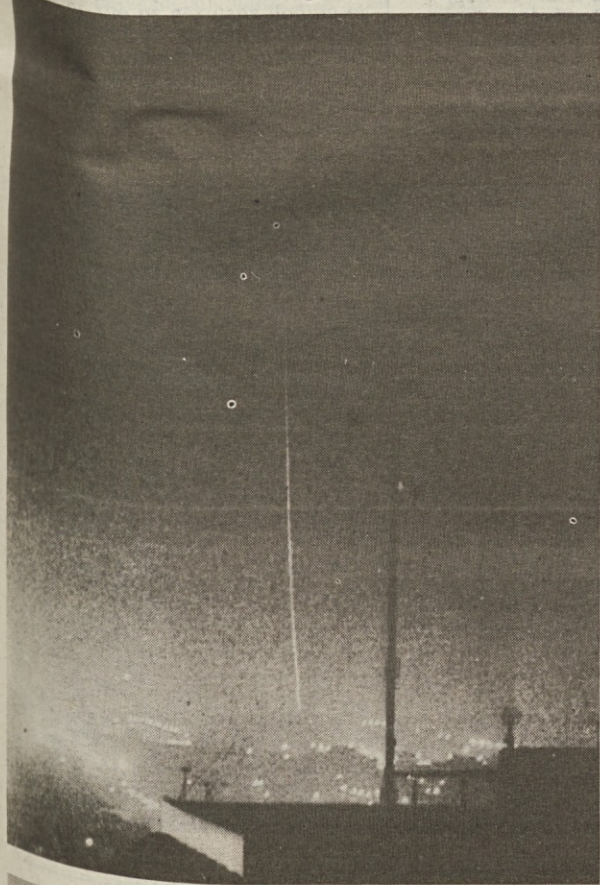
Naftni madež grozi z ekološko katastrofo

Naftni terminal v morju:

črpalke lahko dnevno spravijo v morje 100.000 sodov na dan; 11 milj dolg oljni madež se pomika proti jugu

Izraelski premier Šamir potrdil, da se Tel Aviv za zdaj še ne bo vmešal v zalivski spopad

Razdejanje in prva žrtev scudov tudi v Riadu

RIAD — Iraški scudi so v noči na soboto povzročili tudi prvo žrtev v Riadu (na slikah AP ruševine v Riadu in svetlobna sled protirakete patriot), v napadu pa je bilo tudi 30 ljudi ranjenih. Kot je poročal savdski državni radio, naj bi eden od dveh iraških scudov eksplodiral v zraku, potem ko ga je zadel eden izmed izstreljenih patriotov, drobci rakete pa naj bi bili krivi za smrtno žrtev in vse ranjene.

S tem v zvezi je treba še povedati, da je trup scuda treščil na neko zgradbo in jo do tal porušil. Zaradi cenzure ni znano, v kakšni meri je ta dogodek prispeval h končnemu obračunu žrtev. Toda s televizijskih posnetkov, ki so jih savdske vojaške oblasti dovolile predvajati, je bilo pred podroto zgradbo mogoče videti precej ranjencev na nosilih, preden so jih odpeljali v bolnišnico.

Tudi ponoči je še nekaj scudov povzročilo preplah v savdski prestolnici (sirene so se večkrat oglasile tudi v Daranu, kjer je bilo slišati tudi eksplozije v zraku), vendar pa se je vse končalo brez posledic, saj so patrioti brez napake opravili svojo »dolžnost«.

Petkova noč pa je bila nemirna tudi v Izraelu. Iranci so namreč že zgodaj zvečer izvedli svoj že peti raketni napad na Tel Aviv od začetka vojne in drugič doslej so bili tudi mrtvi. Umrla je namreč ena oseba, precej pa je bilo ranjenih. Po tej najnovejši iraški provokaciji se je ves svet spraševal, koliko časa bo Izrael še mirno prenašal iraške raketne napade. Očitno pa je, da je izraelska vlada tudi tokrat ohranila trezno glavo in se ni pustila sprovcirati. Premier Šamir je v intervjuju za ameriško TV mrežo ABC potrdil, da se vsaj za zdaj Izrael ne namerava vključiti v zalivski spopad. »Represalija za nas ni imperativ,« je dejal Šamir, »in med Irakom ter Izraelom ne gre za ping-pong, kjer je treba takoj odbiti žogico, ki jo udari nasprotnik.« Ob tem pa je Šamir še izjavil, da do izraelske akcije lahko pride, vendar pa bo Izrael tisti, ki se bo odločil, kdaj in kako naj do te akcije pride, pri čemer pa mora biti vsem jasno, da bo do akcije prav gotovo tudi prišlo, če bodo v Izraelu ugotovili, da je akcija proti Iraku nujno potrebna.

Na kratko o Zalivu

NEW YORK — Ameriška letalska družba PAN AM je prepovedala vstop potnikom iraškega izvora na svoja letala. Ukrep je v veljavi od začetka vojne v Zalivu. Prepoved, pravi New York Times, velja tako na mednarodnih kot na notranjih poletih, čeprav je družba ni potrdila. Njen predstavnik je samo omenil, da so uvedli poostrene nadzore nad potniki. Pri tej prepovedi se človek lahko vpraša, ali je nemara zaradi nje PAN AM v takšni finančni stiski...

TORONTO — Kanadski fotograf Al Sikora je te dni začel prodajati »najbolj zgoča pričevanja leta 1991«: drobce razstreljenih raket scud. Če bi si zaželeli kosček jeklenega oklepa tega smrtonosnega orožja, ki so ga Izraelci in Arabci v teh dneh dobrega spoznali, bi morali odšteti 27,95 dolarja (plus davki), dobili pa bi »kos zgodovine«. Sikora je že lani zaslužil kar čedno vsoto denarja, ko je prodal številne drobce berlinskega zidu. Dobava drobcev scuda sicer ni takojšnja, nanje bodo odjemalci morali čakati od 4 do 8 tednov po koncu vojne. Del dobička bo šel, kar dokazuje, da ima Sikora pravzaprav dobro srce, v korist beguncem v Jordaniji.

Sicer pa prodaja spominčkov na Jutrovem ni nobena novost: že celo vrsto stoletij prodajajo na ta ali oni način drobce pravega križa, na katerem so križali Jezusa, ali pa trne iz krone, s katero so ga križali. Trpljenje je vedno imelo svojo privlačnost.

LONDON — Britanska vlada bo svojim vojakom v Zalivu poslala petsto tisoč preservativov peščene barve. S temi, v zadnjih časih tolikokrat omenjenimi osebnimi pripomočki, bodo vojaki zaščitili... cevi pušk, mitraljezov in brzostrelk, saj predstavlja drobni puščavski pesek veliko nevarnost za brezhibno delovanje orožja. Previdnost je mati modrosti.

Eksplozija manjše bombe na srečo povzročila le tri lažje ranjene

Atentat na dnevnik Liberation

PARIZ — Poziv muslimanskih skrajnežev, naj povsod po svetu prizadenejo interese držav, ki so najbolj angažirane v misiji OZN v Zalivu, so že obrodili prve sadove. Kljub poostrenim varnostnim ukrepom so neznani teroristi podtaknili pred vhod v francoski levičarski časopis »Liberation« bombo, katere eksplozija je povzročila na srečo le manjšo materialno škodo, bile pa so tudi lažje ranjene tri osebe. Na kraju atentata so našli anonimni letak, v katerem storilci obtožujejo Liberation, da podpira protiraško vojno in da pred časom ni poročal o ugrabitvi nekaterih Libijcev v Čadu.

Do atentata je prišlo tudi v Bejrutu, kjer so prizadeli sedež neke savdske banke. Eksplozija, očitno naperjena proti silam, ki so angažirane v silah OZN, je že šesta od začetka posega svetovnih sil v Irak.

V Bejrutu je neka samozvana »organizacija arabskih maščevalcev« objavila opozorilo vsem občanom, naj se ne približujejo tujim ustanovam, češ da bodo slednje kaj kmalu postale tarča napadov maščevalcev.

Na sliki (telefoto AP): po eksploziji pred Liberationom

Pred 130 leti je bila v Locandi grande v Trstu ustanovljena Slovanska čitalnica

Skupščina živega domoljubja

SAMO PAHOR

V torek, 29. januarja, bo minilo 130 let odkar je bila v Trstu ustanovljena Slovanska čitalnica. Zgodovina tega društva še ni bila natančno raziskana. Zato tudi še ni mogoče izreči razčlenjene sodbe o njegovem pomenu.

Da pa ne bi šla tako visoka obletnica tiho mimo nas, sem zbral glavne podatke o ustanovitvi društva in sestavljal pregled njegovih sedežev.

V Novicah z dne 30. januarja 1861 je bil na 40. strani objavljen sledeči dopis iz Trsta.

*Iz Tersta 27. jan. * — Tukajšnji Slovani si bomo spet osnovali slovansko čitavnico (bravnico). Pismo, ki ga je začasni odbor 24. t. m. razposlal po mestu in po svetu, se glasi tako-le: »Prečastiti gospod! V torek 29. t. m. ob sedmih popoldne se očitno zberemo tukajšnji Slovani v Hotel grande, piazza grande. To nam je dovolila visoka deželna vlada, da osnujemo tudi mi po izgledu drugih narodov narodno svoje društvo pod imenom »Slovanska čitavnica«. Poterjeno Vaše rodoljubje nam je najgotovše poroštvo, da se hočete tudi Vi nam pridružiti. Vabimo Vas toraj iskreno, da pridete v imenovani zbor in blagi naš namen podpirate z veljavnim svojim svetom.«*

Hotel grande, imenovan tudi Locanda grande, je imel svoj sedež v stavbi, ki je ločevala glavni mestni trg od notranjega pristanišča. Ker je bilo notranje pristanišče nekako na severni polovici današnjega Trga zedinjenja Italije, lahko rečemo, da je Locanda grande segala od sredine zahodnega roba današnjega trga skoraj do sredine trga. V tej stavbi je bila torej ustanovljena Slovanska čitalnica. O njenem ustanovnem obnem zboru je poročal dopis, ki so ga objavile Novice z dne 6. februarja 1861 na 48. in 49. strani. Dopis se glasi takole.

*Iz Tersta 2. sveč. L. V.** — 29. januarja smo v zboru, v katerem se je zbralo blizu poldrugo sto Slovanov iz različnih stanov in ki ga je v priserčno vednost našo pozdravila deputacija (gosp. profesorja Katkič in Mahnič in gosp. trgovca Pogorelac in Keglevič) iz Reke, ustanovili slovansko društvo pod imenom: »Narodna slovanska čitavnica«. Gosp. Fr. Cegnar, slavnoznan slovenski pesnik in res duša vsega tega naše narodnega početja, je bral družtvene pravila po slovensko, gosp. Matko Baštjan pa po srbsko; bile so enoglasno poterjene; začasnemu odboru predsednik pa je bil gosp.*

Pročelje Locande grande, v kateri je bil 29. januarja 1861 ustanovni občni zbor Slovanske čitalnice. Desno od nje je stolp v mestnem obzidju z vrati v pristanišče

Doljak izvoljen. Govorili so v skupščini živega domoljubja nadušene besede gospodje Cegnar, Katkič, Marninovič, Mahnič, Zorn. Pri večerji po skupščini se je napila slava neumerlemu Hank-u, zvezdi jugoslavenski škofu Strossmajer-u; pepevale so se tudi mične pesme; bili smo, kakor Slovenec pravi, prav židane volje. Ko je skupščina že skor na razhodu bila, je berzovjavna vest prinesla pozdrav čitaonice zagrebške, obžalovanje, da zavoljo prekratkega časa ni mogla poslancov poslati. Ne morem pa skleniti tega spisa, da bi med možaki, ki so se trudili za osnovo čitavnice naše, ne omenil domoljuba gosp. Franca Kavčiča, kateremu gre čast in hvala, da je pervak bil v vsem, da se je na noge spravilo družtvo naše, ki je ime njegovo v zlato svojo knjigo na veke zapisalo.

Fr. Cegnar je France Cegnar, telegrafski uradnik, literat in javni delavec (rojen 8. 12. 1826 pri Sv. Duhu pri Škofji Loki, umrl 14. 2. 1892 v Trstu), Matko Baštjan je Mate Bašti-

jan, duhovnik in narodni preporoditelj (rojen 5. 9. 1828 v Kastvu, umrl 25. 11. 1885 v Trstu), Doljak je Josip Doljak, sodnik in politik (rojen 29. 5. 1820 v Grgarju, umrl 17. 5. 1861 v Trstu). Bil je predsednik društva le do 24. 3. 1861. Hank je po vsej verjetnosti češki jezikoslovec Vaclav Hanka (1791-1861), škof Strossmajer pa Josip Juraj Strossmayer (1815-1905), škof v Djakovu, politik in kulturni delavec. Franc Kavčič je bil trgovec in pivovarnar (rojen 14. 3. 1825 na Razdrtem, umrl 30. 5. 1908 v Semvidu pri Vipavi).

Prvi sedež je čitalnica dobila v hiši barona Brigida, ki je tedaj nosila hišno številko 505 (danes v Ulici Pozzo del Mare 1). Sedež so odpri z besedo dne 9. marca 1861.

Od tod se je še istega leta preselila v Ritterjevo hišo, ki je stala na mestu današnjega ravnateljstva državnih železnic na Trgu Vittorio Veneto 3. Takratna stavba je nosila hišno številko 996, trg pa se je imenoval po carinarici, ki je stala na mestu sedanje poštne palače, piazza della Dogana. Za to in naslednje selitve lahko domnevamo, da so bile

24. avgusta ustreznega leta, ker je bil tedaj v Trstu običaj, da se dajajo stanovanja v najem od 24. 8. do 24. 8. naslednjega leta.

Tretji sedež čitalnice je bil v hiši s številko 1124 v Ulici Lazzaretto vecchio (danes v Ulici Luigi Cadorna 14). Tu je delovala čitalnica od leta 1862 do leta 1864.

Četrti sedež Slovanske čitalnice je bil v Hirschlovi hiši ob kanalu, ki je takrat nosila hišno številko 878. Ko so v Trstu uvedli hišne številke po ulicah, je ta stavba dobila številko 10a v Ulici della Posta (danes v Ulici Gioacchino Rossini 16).

Peti sedež čitalnice je bil zopet v Ritterjevi hiši, ki pa je tedaj nosila hišno številko 1. Tu je društvo delovalo od leta 1870 do leta 1873.

Šesti sedež čitalnice je bil v sedanji Ulici Giuseppe Mazzini, ki se je takrat imenovala via Nuova. Hišna številka je bila tedaj in je sedaj 4, zamliškoknjizna številka stavbe in stara hišna številka pa je bila 801. Tu je čitalnica delovala le od leta 1873 do leta 1875.

Sedmi sedež čitalnice je bil v Ulici sv. Frančiška, v hiši, ki je nosila

in še nosi številko 4. Zemljiškoknjizna številka stavbe je 1196 b. Tu je čitalnica delovala od leta 1875 do leta 1878.

Osmi sedež Slovanske čitalnice je bil ponovno v Hirschlovi hiši ob kanalu, in sicer od leta 1878 do leta 1882.

Deveti sedež je imela čitalnica v hiši na vogalu nekdanje Ulice Fornace (danes Silvio Pellico) in korza (danes Corso Italia), hiša je imela zemljiškoknjizno številko 2044 in dva vhoda: enega je imela z Lesnega trga (piazza delle Legna, danes Carlo Goldoni) s hišno številko 1, drugega pa iz Ulice Fornace 1. Slovanska čitalnica se v letih od 1882 do 1884 pojavlja z naslovom Lesni trg 1. Stavba je bila porušena po sklepu občinskega sveta z dne 17. 6. 1901, da je bilo mogoče razširiti ulico Fornace.

Leta 1884 je Edinost 19. marca poročala o najemu novega sedeža čitalnice v hiši Monte verde, 2. julija pa o slovesnem odprtju novih prostorov. Monte verde je bil gostinski obrat, ki je deloval v hiši št. 43 na korzu. Stavba je imela zemljiškoknjizno številko 1435. Ker je bil zemljiškoknjizni vložek št. 2044 izločen iz zemljiškoknjiznega vložka št. 1435 šele leta 1874, je ime Monte verde veljalo za celoten kompleks vse do leta 1901. V tej stavbi (danes Korzo Italia 39), ki je bila deseti sedež Slovanske čitalnice, je ta delovala od leta 1884 do leta 1887.

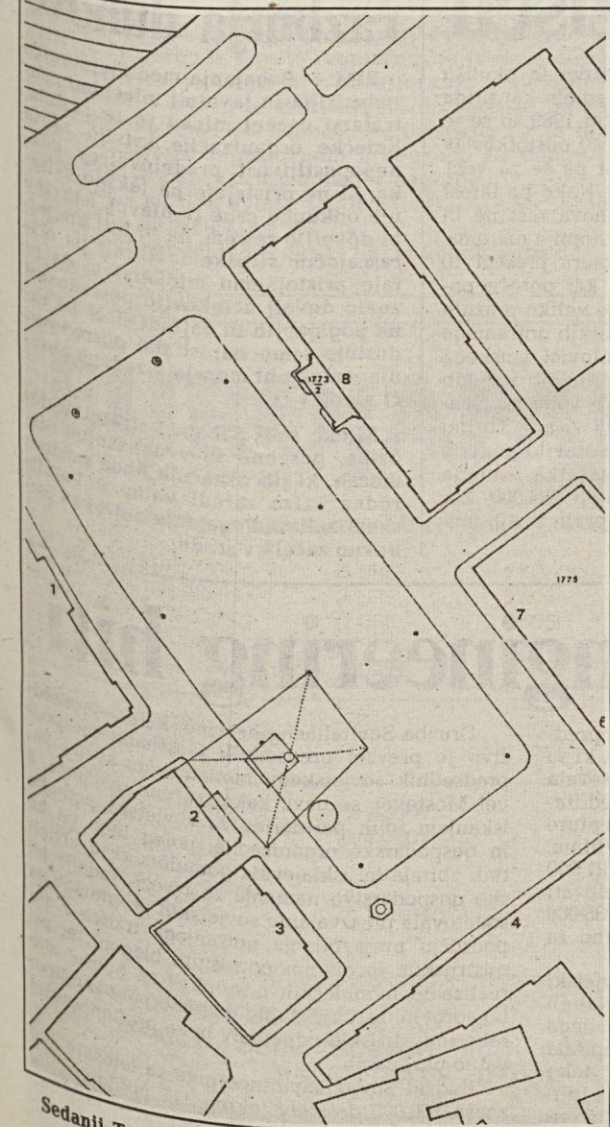
Enajsti sedež čitalnice je bil na začetku današnje Ulice Giorgio Gallati, ki se je tedaj imenovala via della Pesa, in sicer na številki 1. Čitalnica je tu delovala le eno leto.

Dvanajsti sedež čitalnice je bil v stavbi srbske pravoslavne občine v današnji Ulici Genova 12. Jugovzhodni del ulice se je tedaj imenoval via del Campanile, stavba srbske občine pa je nosila hišno številko 4. Tu je čitalnica delovala od leta 1888 do leta 1891.

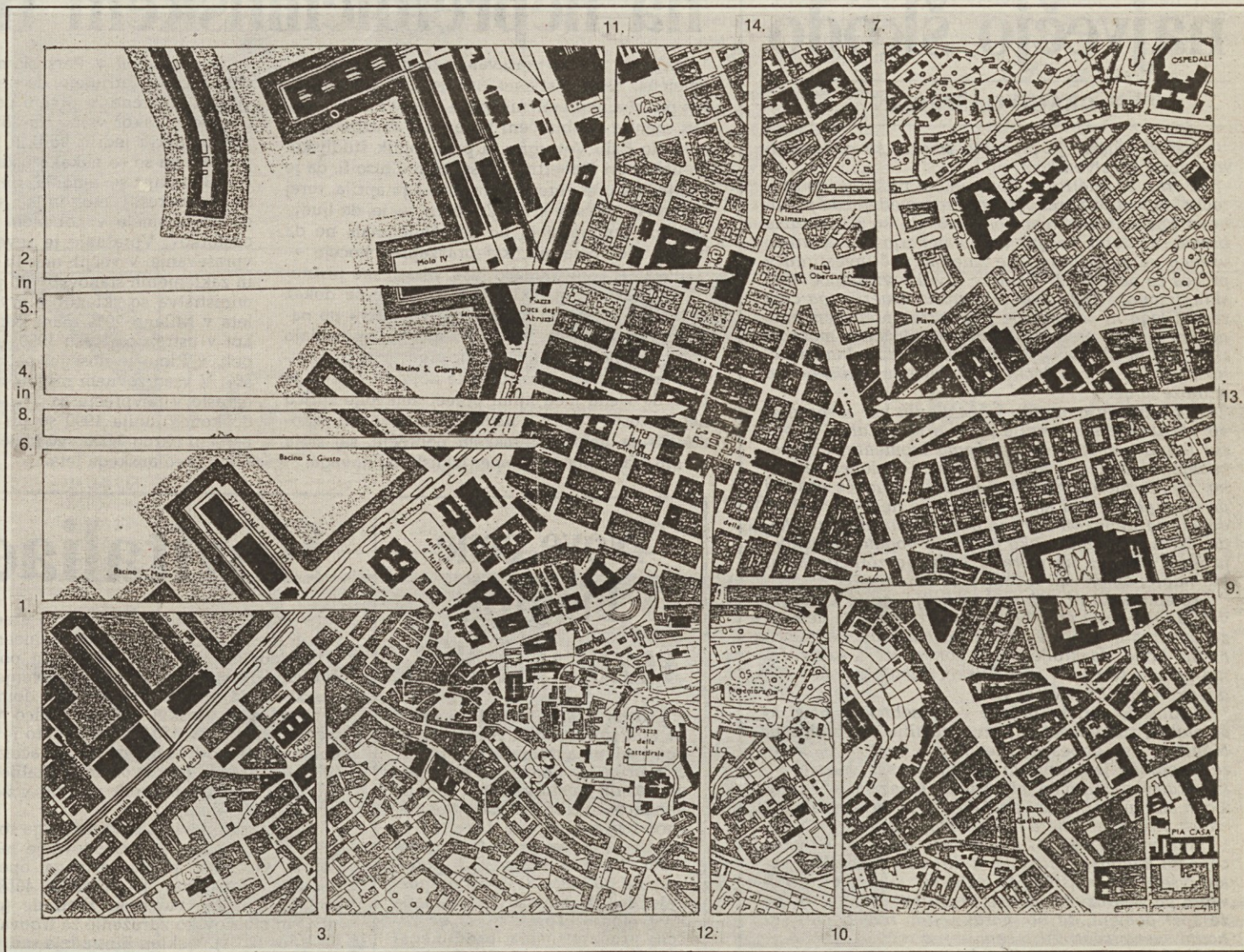
Trinajsti sedež čitalnice je bil v Ulici sv. Frančiška 2 (ista hišna številka takrat in danes). Po doslej zbranih podatkih je društvo delovalo tu neprekinjeno od leta 1891 do leta 1904.

Štirinajsti in zadnji sedež Slovanske čitalnice je bil v Narodnem domu, ki se je odpiral na Vojašnični trg (piazza della Caserma) in nosil hišno številko 2 (danes Ulica Fabio Filzi 14). Tu je delovala od leta 1904 do leta 1920.

Skupno je Slovanska čitalnica delovala v dvanajstih stavbah. Od teh spada ena v Staro mesto, ena je v Jozefinski četrti, dve sta v Franciscejski četrti, medtem ko jih je osem v Terezijanski četrti.

Sedanji Trg zedinjenja Italije v Trstu z vrčtanim položajem leta 1870 podrte Locande grande

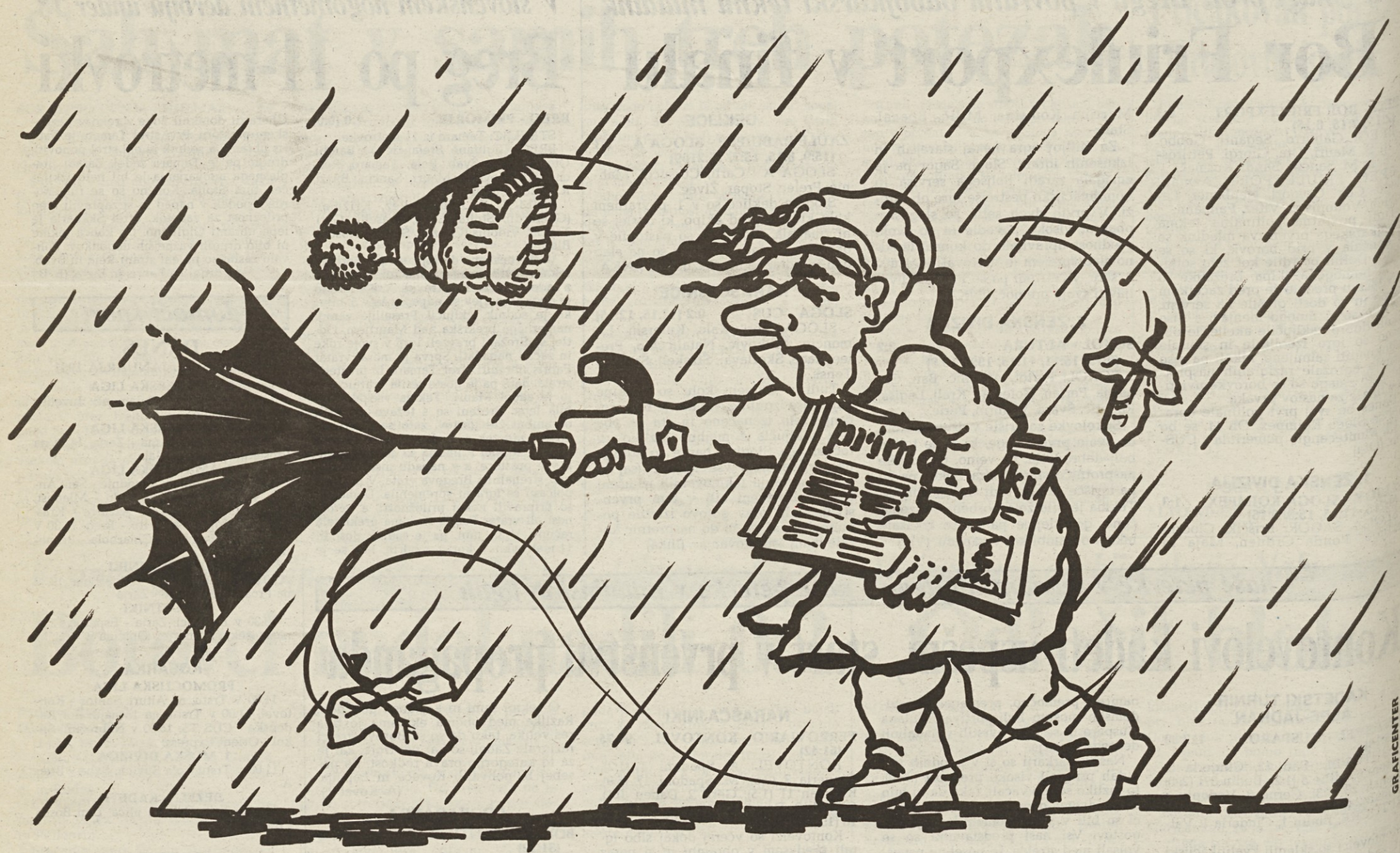

Tloris tržaškega mestnega središča. Puščice (številke označujejo časovni vrstni red sedežev) nakazujejo, kje vse so bili v razdobju 1861-1920 sedeži Slovanske čitalnice

V VSAKEM LETNEM ČASU IN OB VSAKEM VREMENU
STE LAHKO ŽE ZGODAJ ZJUTRAJ O VSEM OBVEŠČENI,
ČE BERETE NAŠ DNEVNIK.
STE KDAJ POMISLILI, DA BI SE NAROČILI NANJ?

**Raznašalec našega dnevnika bo za vas
premagal burjo in dež,
zato ne odlašajte in se naročite!**

...dobro jutro

vam želi

primorski
dnevnik

Ne odlašajte. Samo še nekaj dni imate čas.
Prednaročninska cena 200.000 lir velja do konca januarja.
Pohitite torej z vplačilom v slovenskih bančnih zavodih ali pri raznašalcih in
Primorski dnevnik bo postal vaš vsakodnevni prijatelj in informator.